PSALMUL 62

1. [1]Da, numa-n Dumnezeu se-
ncrede
de-a pururi sufletu-mi mereu,
/: căci de la El întotdeauna
îmi vine ajutorul meu. :/

[2]Da, El mi-e stânca și-ajutorul,
și turnu-n care voi scăpa.
/: De-aceea nicidecum în viață
eu, Doamne, nu m-oi clătina. :/

2. [3]O, până când asupra unui
om necăjit vă năpustiți
/: și până când căŭtați cu
toții
să-l doborâți și nimiciți, :/

ca pe-un zid gata să se surpe,
ca pe-un gard șubred dărâmat?
/: 4Ei pun la cale să-l doboare
din locul unde e ‘nălțat. :/

3. Le place-n veac numai minciuna
a spune-o și-a o asculta,
/: cu gura binecuvântează,
dar blastămă cu inima. :/
[*Oprire*]

5 Da, suflete, te-ncrede-n Domnul,
nădejdea vine de la El.
/: 6 Da, El mi-e stânca și-ajutorul
și nu m-oi clătina defel. :/

4. [7]Pe Dumnezeu se-
ntemeiază
și sprijinul și slava mea,
/: în El mi-e stânca și puterea
și-adăpostirea-n vreme grea.
:/

[8]Încredeți-vă-n El, popoare,
în orice-mprejurări v-aflați,
/: El este adăpostul nostru,
Lui inimile vă vărsați! :/

[*Oprire*]

5. [9]Da, oamenii sunt o nimica,
minciună sunt toți fiii lor,
/: pușí în cântar toți laolaltă
ar fi ca aburul ușor. :/

10 Nu vă-ncredeți în asuprire
și cu răpiri nu v-amăgiți,
/: când cresc averile, de ele
voi inima nu v-o lipiți. :/

6. [11]O dată Dumnezeu
vorbit-a,
de două ori am auzit
/: că-n veci puterea este
numai
a Dumnezeului slăvit. :/

12A Ta-i și bunătatea,
Doamne,
o, veșnic bun Tu singur ești,
/: căci Tu la fiecare,-odată,
dup-a lui faptă-i
răsplătești! :/